

Warszawa, dnia 11 października 2018 r.

Poz. 1949

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TECHNOLOGII¹⁾**

z dnia 20 września 2018 r.

**w sprawie szczegółowego przeznaczenia oraz szczegółowych warunków udzielania pomocy finansowej
w ramach programów w obszarze innowacyjności gospodarki**

Na podstawie art. 21i ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 141 i 1669) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie oraz szczegółowe warunki udzielania pomocy finansowej, o której mowa w art. 21b ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, zwaną dalej „ustawą”.

§ 2. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może udzielać pomocy finansowej, o której mowa w art. 21b ustawy, stanowiącej pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, a także niestanowiącej pomocy publicznej ani pomocy *de minimis*.

2. Pomoc finansowa stanowiąca pomoc publiczną udzielana jest zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem Komisji nr 651/2014”.

3. Pomoc finansowa stanowiąca pomoc *de minimis* udzielana jest zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem Komisji nr 1407/2013”.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) innowacjach organizacyjnych – należy przez to rozumieć innowacje organizacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 96 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 2) innowacjach procesowych – należy przez to rozumieć innowacje w obrębie procesu w rozumieniu art. 2 pkt 97 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 3) intensywności pomocy – należy przez to rozumieć intensywność pomocy w rozumieniu art. 2 pkt 26 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;

¹⁾ Minister Przedsiębiorczości i Technologii kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Przedsiębiorczości i Technologii (Dz. U. poz. 93).

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

- 4) przedsiębiorcy innowacyjnym – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo innowacyjne w rozumieniu art. 2 pkt 80 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 5) przedsiębiorcy z sektora MŚP – należy przez to rozumieć odpowiednio mikroprzedsiębiorcę lub małego przedsiębiorcę, lub średniego przedsiębiorcę, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 7, 8 i 13 ustawy;
- 6) usługach doradczych w zakresie innowacji – należy przez to rozumieć usługi doradcze w zakresie innowacji w rozumieniu art. 2 pkt 94 rozporządzenia Komisji nr 651/2014;
- 7) usługach wsparcia innowacji – należy przez to rozumieć usługi wsparcia innowacji w rozumieniu art. 2 pkt 95 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

§ 4. 1. Pomoc publiczna nie może być udzielona w przypadkach wskazanych w art. 1 ust. 2, ust. 3 lit. a–d i ust. 5 oraz w art. 13 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

2. Pomoc publiczna, z wyjątkiem pomocy publicznej, o której mowa w rozdziale 9, nie może być udzielona przedsiębiorcy znajdującemu się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

3. Pomoc *de minimis* nie może być udzielona w przypadkach wskazanych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

4. Pomoc finansowa nie może być udzielona na działalność w zakresie:

- 1) wytwarzania, przetwórstwa lub wprowadzania do obrotu tytoniu i wyrobów tytoniowych;
- 2) produkcji lub wprowadzania do obrotu napojów alkoholowych;
- 3) produkcji lub wprowadzania do obrotu treści pornograficznych;
- 4) obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją;
- 5) gier hazardowych;
- 6) produkcji lub wprowadzania do obrotu środków odurzających, substancji psychotropowych lub prekursorów.

5. Pomoc publiczna nie może zostać udzielona ani wypłacona przedsiębiorcy, na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy publicznej wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej taką pomoc publiczną przyznaną przez Rzeczpospolitą Polską za niezgodną z rynkiem wewnętrznym.

6. W przypadku przedsiębiorcy pomoc finansowa może być udzielona pod warunkiem, że przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej potwierdzoną wpisem do odpowiedniego rejestru.

§ 5. 1. Pomoc finansowa wywołuje efekt zachęty, co oznacza, że jest udzielana przedsiębiorcy pod warunkiem złożenia wniosku o jej udzielenie przed rozpoczęciem prac nad projektem.

2. W przypadku pomocy publicznej dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność, o której mowa w rozdziale 9, nie obowiązuje wymóg wywoływania efektu zachęty lub uznaje się, że pomoc ta wywołuje taki efekt.

3. Za rozpoczęcie prac nad projektem nie uważa się poniesienia kosztów, o których mowa w § 29 pkt 4, 12 i 20.

§ 6. 1. Kosztami kwalifikowalnymi są koszty dokonane w sposób przejrzysty, racjonalny, efektywny i adekwatny do zaplanowanych przez wnioskodawcę działań i celów projektu oraz celów określonych dla działania, poniesione po dniu złożenia wniosku o udzielenie pomocy publicznej lub pomocy *de minimis* i do dnia wskazanego w umowie o udzielenie pomocy, z wyłączeniem kosztów, o których mowa w § 29 pkt 4, 12 i 20.

2. Koszty, o których mowa w § 29 pkt 4, 12 i 20, uważa się za kwalifikowalne, jeżeli zostały poniesione nie wcześniej niż 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o udzielenie pomocy.

§ 7. 1. Pomoc publiczna i pomoc *de minimis*, w przypadku której można wyodrębnić koszty kwalifikowalne, podlega sumowaniu z inną pomocą, udzieloną danemu przedsiębiorcy, w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, bez względu na jej formę i źródło pochodzenia i nie może przekroczyć maksymalnej kwoty lub maksymalnej intensywności pomocy publicznej lub pomocy *de minimis* dla danego przeznaczenia pomocy.

2. Pomoc publiczną i pomoc *de minimis*, w przypadku których nie można wyodrębnić kosztów kwalifikowalnych, można łączyć z każdą inną pomocą, w przypadku której można wyodrębnić koszty kwalifikowalne.

3. Pomoc publiczną i pomoc *de minimis*, której nie przyznano w odniesieniu do konkretnych kosztów kwalifikowalnych lub której nie można przypisać do takich kosztów, można łączyć z inną pomocą, w przypadku której nie można wyodrębnić kosztów kwalifikowalnych, do najwyższego łącznego progu finansowania ustalonego zgodnie z rozporządzeniem Komisji nr 651/2014 lub zgodnie z decyzją przyjętą przez Komisję Europejską.

4. Pomoc *de minimis* może być udzielana pod warunkiem, że łącznie z inną pomocą *de minimis* lub pomocą *de minimis* w rolnictwie i rybołówstwie, otrzymaną w danym roku podatkowym oraz w ciągu 2 poprzedzających lat podatkowych z różnych źródeł i w różnych formach, nie przekroczy kwoty 200 000 euro dla jednego przedsiębiorcy, a w przypadku przedsiębiorcy prowadzącego działalność w sektorze transportu drogowego towarów – kwoty 100 000 euro dla jednego przedsiębiorcy.

5. Do celów ustalenia dopuszczalnego pułapu pomocy *de minimis* przez jednego przedsiębiorcę rozumie się jedno przedsiębiorstwo, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

§ 8. Pomoc publiczna podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej, jeżeli jej wartość przekroczy progi określone w art. 4 ust. 1 pkt d, e, h–n rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

§ 9. 1. Pomoc publiczna jest udzielana do końca okresu dostosowawczego, o którym mowa w art. 58 ust. 4 rozporządzenia Komisji nr 651/2014.

2. Pomoc *de minimis* jest udzielana do końca sześciomiesięcznego okresu, o którym mowa w art. 7 ust. 4 rozporządzenia Komisji nr 1407/2013.

3. Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej ani pomocy *de minimis* jest udzielana do końca okresu kwalifikowalności, o którym mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1303/2013”.

Rozdział 2

Pomoc dla przedsiębiorców na projekty badawczo-rozwojowe

§ 10. 1. Pomoc dla przedsiębiorców na projekty badawczo-rozwojowe stanowi pomoc publiczną, która jest udzielana przedsiębiorcom.

2. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej na projekty badawczo-rozwojowe zalicza się koszty:

- 1) zakupu, najmu, amortyzacji budynków i gruntów w zakresie i przez okres, w jakim są one wykorzystywane na potrzeby projektów badawczo-rozwojowych;
- 2) wynagrodzeń wraz z pozapłacowymi kosztami pracy, w tym składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, osób zatrudnionych przy realizacji projektu w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z jego realizacją;
- 3) sprzętu i aparatury w zakresie i przez okres, w jakim są one wykorzystywane przy realizacji projektu, przy czym jeżeli sprzęt i aparatura nie są wykorzystywane na potrzeby realizacji projektu przez całkowity okres ich użytkowania, do kosztów kwalifikowalnych zalicza się wyłącznie koszty amortyzacji odpowiadające okresowi realizacji projektu, obliczone na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 4) badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy i patentów zakupionych lub użytkowanych na podstawie licencji udzielonej przez podmioty zewnętrzne na warunkach pełnej konkurencji oraz usług doradczych i usług równorzędnych wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby związane z realizacją projektu;
- 5) operacyjne, w tym koszty materiałów, środków eksploatacyjnych i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu;
- 6) ogólne, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu.

3. W przypadku projektu obejmującego studium wykonalności do kosztów kwalifikowalnych zalicza się koszty jego opracowania.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 270 z 15.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 200 z 26.07.2016, str. 140, Dz. Urz. UE L 259 z 27.09.2016, str. 79, Dz. Urz. UE L 338 z 13.12.2016, str. 34, Dz. Urz. UE L 129 z 19.05.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 176 z 07.07.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 335 z 16.12.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 193 z 30.07.2018, str. 1.

§ 11. 1. Intensywność pomocy publicznej na projekty badawczo-rozwojowe nie może przekroczyć:

- 1) w przypadku badań podstawowych – 100% kosztów kwalifikowalnych;
- 2) w przypadku badań przemysłowych – 50% kosztów kwalifikowalnych;
- 3) w przypadku prac rozwojowych – 25% kosztów kwalifikowalnych.

2. W przypadku badań przemysłowych i prac rozwojowych intensywność pomocy publicznej ulega zwiększeniu, do maksymalnie 80% kosztów kwalifikowalnych, o:

- 1) 10 punktów procentowych – w przypadku średnich przedsiębiorców;
 - 2) 20 punktów procentowych – w przypadku mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców;
 - 3) 15 punktów procentowych – jeżeli zostanie spełniony co najmniej jeden z następujących warunków:
 - a) projekt obejmuje skuteczną współpracę w rozumieniu art. 2 pkt 90 rozporządzenia Komisji nr 651/2014 pomiędzy:
 - przedsiębiorcami, z których co najmniej jeden jest mikroprzedsiębiorcą, małym lub średnim przedsiębiorcą, lub projekt jest realizowany w co najmniej dwóch państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Unii Europejskiej i w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i żaden z przedsiębiorców nie ponosi więcej niż 70% kosztów kwalifikowalnych lub
 - przedsiębiorcą a co najmniej jedną jednostką naukową będącą organizacją prowadzącą badania i upowszechniającą wiedzę, która ponosi co najmniej 10% kosztów kwalifikowalnych i ma prawo do publikowania wyników projektu w zakresie, w jakim pochodzą one z prowadzonych przez nią badań,
 - b) wyniki projektu są szeroko rozpowszechniane:
 - podczas konferencji technicznych lub naukowych lub
 - w formie publikacji w czasopiśmie naukowych lub technicznych, lub
 - za pośrednictwem powszechnie dostępnych baz danych zapewniających swobodny dostęp do uzyskanych wyników badań, lub
 - za pośrednictwem oprogramowania bezpłatnego lub oprogramowania z licencją otwartego dostępu.
3. Intensywność pomocy publicznej na studium wykonalności nie może przekroczyć 50% kosztów kwalifikowalnych.
4. Intensywność pomocy publicznej na studium wykonalności zwiększa się o:
- 1) 10 punktów procentowych dla średnich przedsiębiorców;
 - 2) 20 punktów procentowych dla mikroprzedsiębiorców i małych przedsiębiorców.

Rozdział 3

Wspieranie innowacji procesowych i organizacyjnych prowadzonych przez przedsiębiorców

§ 12. 1. Wspieranie innowacji procesowych i organizacyjnych prowadzonych przez przedsiębiorców stanowi pomoc publiczną, która jest udzielana przedsiębiorcom.

2. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej na innowacje procesowe i organizacyjne zalicza się koszty:

- 1) zakupu lub najmu, lub amortyzacji budynków i gruntów w zakresie i przez okres, w jakim są one wykorzystywane na potrzeby wspieranego projektu;
- 2) wynagrodzeń wraz z pozapłacowymi kosztami pracy, w tym składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, osób zatrudnionych przy realizacji projektu w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z jego realizacją;
- 3) sprzętu i aparatury w zakresie i przez okres, w jakim są one wykorzystywane przy realizacji projektu, przy czym jeżeli sprzęt i aparatura nie są wykorzystywane na potrzeby realizacji projektu przez całkowity okres ich użytkowania, do kosztów kwalifikowalnych zalicza się wyłącznie koszty amortyzacji odpowiadające okresowi realizacji projektu, obliczone na podstawie przepisów o rachunkowości;
- 4) badań wykonywanych na podstawie umowy, wiedzy i patentów zakupionych lub użytkowanych na podstawie licencji udzielonej przez podmioty zewnętrzne na warunkach pełnej konkurencji;
- 5) operacyjne, w tym koszty materiałów i podobnych produktów, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu;
- 6) ogólne, ponoszone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu.

§ 13. Pomoc publiczna na innowacje procesowe i organizacyjne dla przedsiębiorców innych niż mikroprzedsiębiorcy lub mali, lub średni przedsiębiorcy może być udzielona pod warunkiem, że skutecznie współpracują oni z przedsiębiorcą lub przedsiębiorcami z sektora MŚP w zakresie projektu objętego pomocą publiczną, a współpracujący przedsiębiorcy z sektora MŚP ponoszą przynajmniej 30% kosztów kwalifikowalnych projektu.

§ 14. Intensywność pomocy publicznej nie przekracza:

- 1) 15% kosztów kwalifikowalnych w przypadku przedsiębiorców innych niż przedsiębiorcy z sektora MŚP;
- 2) 50% kosztów kwalifikowalnych w przypadku przedsiębiorców z sektora MŚP.

Rozdział 4

Wspieranie innowacyjności

§ 15. 1. Wspieranie innowacyjności stanowi pomoc publiczną, która jest udzielana przedsiębiorcom z sektora MŚP.

2. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej dla przedsiębiorców z sektora MŚP na wspieranie innowacyjności zalicza się koszty:

- 1) uzyskania, walidacji i obrony patentów i innych wartości niematerialnych i prawnych;
- 2) usług doradczych w zakresie innowacji i usług wsparcia innowacji;
- 3) oddelegowania wysoko wykwalifikowanego personelu organizacji prowadzącej badania i upowszechniającej wyniki tych badań lub przedsiębiorcy innego niż przedsiębiorca z sektora MŚP, który to personel zajmuje się działalnością badawczą, rozwojową i innowacyjną na nowo utworzonych u beneficjenta stanowiskach i nie zastępuje innego personelu.

§ 16. 1. Intensywność pomocy publicznej dla przedsiębiorców z sektora MŚP na wspieranie innowacyjności nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

2. W przypadku usług, o których mowa w § 15 ust. 2 pkt 2, intensywność pomocy publicznej może być zwiększona do 100% kosztów kwalifikowalnych, z zastrzeżeniem że całkowita kwota pomocy publicznej na te usługi nie przekracza 200 000 euro dla jednego przedsiębiorcy w dowolnym trzyletnim okresie.

Rozdział 5

Wspieranie klastrów innowacyjnych

§ 17. 1. Wspieranie klastrów innowacyjnych stanowi pomoc publiczną, która jest udzielana zarządzającemu klastrem.

2. Pomoc publiczna dla klastrów innowacyjnych jest udzielana jako pomoc publiczna operacyjna na prowadzenie działalności klastra innowacyjnego, której czas trwania nie przekracza dziesięciu lat od dnia jej udzielenia, lub pomoc publiczna inwestycyjna na utworzenie lub modernizację klastra innowacyjnego.

§ 18. 1. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej operacyjnej zalicza się koszty wynagrodzeń wraz z zapłaconymi kosztami pracy, w tym składkami na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, personelu zarządzającego klastrem zatrudnionego przy realizacji projektu w części, w jakiej wynagrodzenia te są bezpośrednio związane z jego realizacją, i koszty administracyjne, w tym koszty ogólne, bezpośrednio związane z realizacją projektu, dotyczące:

- 1) aktywizacji klastra w celu ułatwienia współpracy, dzielenia się informacjami oraz świadczenia lub kierowania specjalistycznych i dopasowanych usług wsparcia dla biznesu;
- 2) marketingu klastra w celu zwiększenia udziału nowych przedsiębiorstw lub organizacji oraz zwiększenia rozpoznawalności klastra;
- 3) zarządzania zapleczem klastra, organizacji programów szkoleniowych, warsztatów i konferencji w celu wsparcia dzielenia się wiedzą, tworzenia sieci kontaktów i współpracy transnarodowej.

2. Intensywność pomocy publicznej operacyjnej dla klastrów innowacyjnych nie przekracza 50% łącznych kosztów kwalifikowalnych w okresie, na który przyznawana jest ta pomoc.

§ 19. 1. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej inwestycyjnej zalicza się koszty inwestycji w rzeczowe aktywa trwale i wartości niematerialne i prawne.

2. Intensywność pomocy publicznej inwestycyjnej dla klastrów innowacyjnych nie przekracza 65% kosztów, o których mowa w ust. 1, w przypadku klastrów innowacyjnych usytuowanych na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3. Intensywność pomocy publicznej inwestycyjnej dla klastrów innowacyjnych nie przekracza 55% kosztów, o których mowa w ust. 1, w przypadku klastrów innowacyjnych usytuowanych na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

§ 20. Warunkiem udzielenia pomocy publicznej, o której mowa w § 17–19, jest:

- 1) zapewnienie przez zarządzającego klastrem dostępu do działań klastra członkom klastra na przejrzystych i nieskryminacyjnych zasadach;
- 2) pobieranie przez zarządzającego klastrem opłat za korzystanie z zaplecza klastra i za udział w działaniach klastra w kwocie nie niższej niż koszty poniesione przez klastery na udostępnienie zaplecza lub prowadzenie działań.

Rozdział 6

Usługi doradcze

§ 21. 1. Wspieranie usług doradczych stanowi pomoc publiczną, która jest udzielana przedsiębiorcom z sektora MŚP.

2. Kosztami kwalifikowalnymi w ramach pomocy publicznej na usługi doradcze dla przedsiębiorców z sektora MŚP są koszty usług doradczych świadczonych przez doradców zewnętrznych na ich rzecz.

3. Usługi doradcze nie mogą mieć charakteru ciągłego ani okresowego oraz nie mogą być związane z bieżącą działalnością operacyjną przedsiębiorców z sektora MŚP, w szczególności w zakresie doradztwa podatkowego, stałej obsługi prawnej lub reklamy.

§ 22. Intensywność pomocy publicznej na usługi doradcze dla przedsiębiorców z sektora MŚP nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 7

Wspieranie udziału przedsiębiorców w targach i misjach gospodarczych

§ 23. 1. Wspieranie udziału przedsiębiorców w targach i misjach gospodarczych stanowi pomoc publiczną, która jest udzielana przedsiębiorcom z sektora MŚP.

2. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej na udział przedsiębiorców z sektora MŚP w targach i misjach gospodarczych zalicza się koszty wynajmu, budowy i obsługi stoiska wystawowego podczas uczestnictwa przedsiębiorców z sektora MŚP w danych targach lub danej wystawie.

§ 24. Intensywność pomocy publicznej na udział przedsiębiorców z sektora MŚP w targach i misjach gospodarczych nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

Rozdział 8

Pomoc szkoleniowa dla przedsiębiorców

§ 25. 1. Pomoc szkoleniowa dla przedsiębiorców stanowi pomoc publiczną, która jest udzielana przedsiębiorcom.

2. Pomoc publiczna szkoleniowa nie może być udzielana na szkolenia, których obowiązek przeprowadzenia wynika z przepisów prawa.

3. Do kosztów kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej szkoleniowej zalicza się koszty:

- 1) zatrudnienia wykładowców poniesione za godziny, podczas których wykładowcy uczestniczą w szkoleniu;
- 2) operacyjne wykładowców i uczestników szkolenia bezpośrednio związane z danym szkoleniem, takie jak koszty podróży, zakwaterowania, materiałów bezpośrednio związanych ze szkoleniem, amortyzacji narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są wykorzystywane wyłącznie na potrzeby danego szkolenia;
- 3) osobowe uczestników szkolenia i koszty ogólne poniesione za czas, w którym uczestnicy szkolenia biorą udział w szkoleniu;
- 4) usług doradczych związanych z danym szkoleniem.

§ 26. 1. Intensywność pomocy publicznej szkoleniowej nie przekracza 50% kosztów kwalifikowalnych.

2. Intensywność pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, zwiększa się o:

- 1) 10 punktów procentowych w przypadku pomocy publicznej na rzecz średniego przedsiębiorcy i 20 punktów procentowych w przypadku pomocy publicznej na rzecz mikroprzedsiębiorcy i małego przedsiębiorcy,
- 2) 10 punktów procentowych w przypadku szkoleń dla pracowników niepełnosprawnych, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia Komisji nr 651/2014, lub szkoleń dla pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, o których mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia Komisji nr 651/2014

– przy czym łącznie intensywność pomocy publicznej nie może przekroczyć 70% kosztów kwalifikowalnych.

Pomoc dla małych przedsiębiorców rozpoczynających działalność

§ 27. 1. Pomoc dla małych przedsiębiorców rozpoczynających działalność stanowi pomoc publiczną, która jest udzielana przedsiębiorcom rozpoczynającym działalność.

2. Za przedsiębiorców kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność uznaje się mikroprzedsiębiorców lub małych przedsiębiorców, nienotowanych na giełdzie w okresie do 5 lat od dnia ich rejestracji w odpowiednim rejestrze, którzy spełniają następujące warunki:

- 1) nie dokonali jeszcze podziału zysku;
- 2) nie przejęli działalności innego przedsiębiorcy;
- 3) nie zostali utworzeni w wyniku połączenia.

3. Za przedsiębiorców kwalifikowalnych w ramach pomocy publicznej dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność gospodarczą uznaje się przedsiębiorców, którzy zostali utworzeni w wyniku połączenia przedsiębiorców kwalifikujących się do pomocy publicznej dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność, w okresie 5 lat od dnia rejestracji najdłuższej prowadzącej działalność przedsiębiorcy uczestniczącego w połączeniu.

§ 28. 1. Pomoc publiczna dla przedsiębiorców kwalifikowalnych może być udzielana w formie dotacji stanowiącej równowartość ekwiwalentu dotacji brutto w kwocie nie większej niż:

- 1) 600 000 euro dla przedsiębiorców kwalifikowalnych mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- 2) 800 000 euro dla przedsiębiorców kwalifikowalnych mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Pomoc publiczna dla przedsiębiorców kwalifikowalnych może być udzielana w formie pożyczek o stopach procentowych korzystniejszych niż rynkowe, udzielanych na okres:

- 1) 10 lat – o maksymalnej kwocie nominalnej stanowiącej równowartość ekwiwalentu dotacji brutto:
 - a) 1 500 000 euro dla przedsiębiorców kwalifikowalnych mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. c Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - b) 2 000 000 euro dla przedsiębiorców kwalifikowalnych mających siedzibę albo miejsce zamieszkania na obszarach objętych pomocą publiczną, które spełniają warunki określone w art. 107 ust. 3 lit. a Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- 2) od 5 do 10 lat – o maksymalnej kwocie nominalnej stanowiącej równowartość ekwiwalentu dotacji brutto, ustalonej przez pomnożenie kwot wskazanych w pkt 1 lit. a i b przez iloraz 10 lat i okresu, na jaki pożyczka została udzielona;
- 3) poniżej 5 lat – o maksymalnej kwocie nominalnej stanowiącej równowartość ekwiwalentu dotacji brutto, określonej jak dla pożyczek udzielanych na okres 5 lat.

3. W przypadku kwalifikowalnych przedsiębiorców, którzy są przedsiębiorcami innowacyjnymi, określone w ust. 1 i 2 maksymalne kwoty nominalne mogą zostać podwojone.

Rozdział 10

Pomoc *de minimis*

§ 29. Pomoc finansowa z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 21b ustawy, może być udzielana jako pomoc *de minimis*, w przypadku gdy kosztami kwalifikowalnymi są następujące koszty:

- 1) usługi polegającej na opracowaniu dla przedsiębiorców z sektora MŚP nowego lub znacząco ulepszanego wyrobu, usługi, technologii lub nowego projektu wzorniczego;
- 2) usługi dotyczącej innowacji nietechnologicznej, jeżeli usługa ta dotyczy opracowania dla przedsiębiorców z sektora MŚP nowego lub znacząco ulepszanego wyrobu, usługi, technologii lub nowego projektu wzorniczego, o których mowa w pkt 1;
- 3) materiałów, pod warunkiem że są niezbędne do realizacji usługi, o której mowa w pkt 1;
- 4) wstępnego orzeczenia rzeczownika patentowego o zdolności patentowej wynalazku lub zdolności ochronnej wzoru użytkowego;

- 5) uzyskania, walidacji i obrony patentów i innych wartości niematerialnych i prawnych;
- 6) dostępu do zagranicznej infrastruktury badawczo-rozwojowej;
- 7) usługi doradczej dotyczącej umiędzynarodowienia przedsiębiorcy;
- 8) szkolenia w zakresie umiędzynarodowienia przedsiębiorcy;
- 9) usługi niezbędnej do aktywizacji przedsiębiorcy będącego członkiem klastra na arenie międzynarodowej;
- 10) podróży służbowych pracowników przedsiębiorcy uczestniczącego w targach, misjach gospodarczych lub programie wspierającym rozwój na rynkach zagranicznych w zakresie i według stawek określonych w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju;
- 11) transportu i ubezpieczenia osób i eksponatów w związku z udziałem w targach i misjach gospodarczych;
- 12) rezerwacji miejsca wystawowego na targach, opłaty rejestracyjnej za udział w targach oraz wpisu do katalogu targowego;
- 13) organizacji stoiska wystawowego na targach lub wystawie;
- 14) reklamy w mediach targowych;
- 15) udziału w seminariach, kongresach i konferencjach;
- 16) organizacji pokazów, prezentacji i degustacji produktów w zakresie promocji marki produktowej;
- 17) informacyjno-promocyjne projektu;
- 18) ustanowienia i utrzymania zabezpieczenia w formie, o której mowa w art. 131 ust. 4 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1303/2013, dla zaliczki wypłaconej na rzecz przedsiębiorców z sektora MŚP;
- 19) opracowania studium wykonalności;
- 20) usług doradczych związanych z opracowaniem nowego lub znacząco ulepszonego wyrobu lub usługi lub nowego projektu wzorniczego.

§ 30. Pomoc *de minimis* nie może przekroczyć 85% wartości kosztów kwalifikowalnych, o których mowa w § 29.

Rozdział 11

Pomoc finansowa niestanowiąca pomocy publicznej

§ 31. 1. Pomoc finansowa z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 21b ustawy, może być udzielana jako pomoc niestanowiąca pomocy publicznej, pod warunkiem że nie zostanie spełniona którakolwiek z przesłanek określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, może być udzielana na:

- 1) realizację zadań w zakresie wypracowania i testowania instrumentów wspierających działalność innowacyjną podmiotów, o których mowa w art. 21c ustawy;
- 2) opracowanie prototypów usług lub narzędzi docelowo przeznaczonych do powszechnego stosowania przez podmioty, o których mowa w art. 21c ustawy;
- 3) zapewnienie podmiotom, o których mowa w art. 21c ustawy, dostępu do usług niezbędnych do weryfikacji komercyjnej przydatności pomysłu oraz przygotowania kompleksowej oferty dla inwestora w zakresie wdrożenia pomysłu do produkcji;
- 4) realizację projektów badawczo-rozwojowych w trybie zamówień przedkomercyjnych.

3. Przez zamówienia przedkomercyjne, o których mowa w ust. 2 pkt 4, należy rozumieć zamówienia, których przedmiotem są usługi badawczo-rozwojowe, w których zamawiający nie przejmuje wszystkich wyników i korzyści zamówienia na wyłączność do wykorzystania w ramach prowadzenia własnej działalności, ale dzieli je z wykonawcami na warunkach rynkowych.

Rozdział 12

Przepis końcowy

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.